

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Liga finiszuje...

Cenny sukces Wisły — Sensacyjna porażka Ruchu Cracovia traci punkty w Łodzi

Wznowione po trzech niedzielach spotkań międzymiastowych i międzypaństwowych, rozgrywki ligowe obfitowały w wiele sensacji.

Do największych niespodzianek zaliczyć należy porażkę niepokonanego dotychczas na swoim boisku Ruchu z warszawską Polonią 1:2, oraz zwycięstwo ŁKS-u nad Cracovią w Łodzi.

Niewiele również liczyło się z wysokim zwycięstwem Tarnovii nad Widzewem, jak również nikt nie przypuszczał, by walcząca o utrzymanie się w lidze bytomska Polonia mogła urwać znajdującemu się ostatnio w bardzo dobrej formie AKS-owi jeden punkt.

Na szczególną uwagę zasługuje sukces Wisły, która wywiozła z Poznania dwa punkty i na skutek przegranej Cracovii zmniejszyła dystans dzielący ją od lidera tabeli do zaledwie dwóch punktów różnicy.

O prowadzeniu i być może o tytule mistrza Polski rozstrzygnie bezpośredni pojedynek pomiędzy dwoma czołowymi drużynami krakowskimi, który zostanie rozegrany już za tydzień.

Wyniki ostatnich spotkań ligowych

w Krakowie:
GARBARNIA—RYMER 1:0 (1:0)

w Poznaniu:
WISŁA—WARTA 3:2 (3:2)

w Łodzi:
ŁKS—CRACOVIA 1:0 (0:0)

w Chorzowie:
POLONIA W-wa—RUCH 2:1 (1:1)

w Bytomiu:
AKS—POLONIA Bt. 3:3 (1:1)

w Warszawie:
LEGIA—ZZK 3:1 (2:0)

w Tarnowie:
TARNOVIA—WIDZEW 5:1 (3:1)

Tak się skacze do piłki...

Piękny wyskok do piłki demonstruje jeden z najlepszych napastników europejskich — Ben Barek, skacząc wysoko ponad głowę zawodnika przeciwnej drużyny.

Wisła o krok od prowadzenia

Na skutek wyników, jakie padły w ubiegłą niedzielę walk ligowych w środkowej i końcowej grupie tabeli ligowej doszło do poważnych przegrupowań.

Czołówka składająca się z Cracovii, Wisły, Ruchu, AKS-u i Legii zachowała swój dotychczasowy wygląd chociaż dystans dzielący wiceleadera tabeli — Wisłę od białoczerwonych zmniejszył się znacznie i w tej chwili wynosi on zaledwie dwa punkty różnicy.

Również dwa punkty dzieli Ruch od Wisły, choć nie tak dawno drużyna śląska kroczyła zdecydowanie na pierwszym a następnie na drugim miejscu w tabeli.

Obecnie Ruch na finiszu zaczyna „puchnąć”, czego najlepszym dowodem była porażka poniesiona na własnym boisku z nisko notowaną Polonią warszawską.

W grupie środkowej ZZK po przegranej z Legią musiał ustąpić swego miejsca warszawskiej Polonii i zadowolili się ósmą lokatą. Również zamienili się z miejscami zespoły Warty i ŁKS-u.

W grupie spadkowej, którą tym razem otwiera Garbarnia, cztery drużyny, a to: Garbarnia, Polonia bytomska, Tarnovia i Rymer toczą zaciętą walkę o utrzymanie się w lidze.

W chwili obecnej sytuacja na tym odcinku nie jest wcale wyjaśniona i na ostateczne „wyklarowanie” musimy nieco poczekać.

Po ostatnich spotkaniach tabela ligowa przybrała następujący wygląd.

1. Cracovia	21	32	56:23
2. Wisła	21	30	72:29
3. Ruch	21	28	63:29
4. AKS	21	27	47:34
5. Legia	21	24	47:38
6. Polonia W-wa	21	21	35:40
7. ŁKS	21	20	50:50
8. ZZK	21	20	38:40
9. Warta	21	19	41:46
10. Garbarnia	21	17	31:45
11. Polonia Bt.	21	18	37:47
12. Tarnovia	21	16	30:43
13. Rymer	21	16	38:57
14. Widzew	21	8	23:87

Skuteczna gra defensywy Wisły
Wisła—Warta 3:2 (3:2)

POZNAN (Tel. wł.) Mecz Wisły z Wartą zgromadził na boisku Warty około 10.000 widzów, którzy chcieli widzieć i zwycięstwo Warty i ładną grę. Niestety, nie widzieli ani jednego ani drugiego.

Warta bowiem przegrała, a o pięknej grze mowy być nie mogło, gdyż była to typowa walka o punkty, gdzie nie bawiono się w piękne akcje, lecz wykorzystywano każdą sposobność do zdobycia bramki.

Wisła wykorzystała swe okazje do strzelenia bramek i nie pozwoliła sobie wydrzeć osiągniętego zwycięstwa. Przyszło ono nienatURALNIE a po przerwie wisłało na włosku, kiedy podyktowany rzut karny dla Warty, — obronił z trudem dobrze grający w bramce Wisły, Jurowicz.

Jako całość Wisła była drużyną lepszą i za ambicją i pełną poświęcenia grę, należy się poszczególnym zawodnikom uznanie.

Warta grała dość chaotycznie. Obrona stanęła wprawdzie na wysokości zadania ale nie była w stanie przeszkodzić strzeleniu bramek. Pomoc nie potrafiła utrzymać lotnego ataku Wisły, a atak Warty poza Smółskim i Obitzem — nie zachwylił.

PRZEBIEG GRY:
Początkowe ataki Warty odpięra dzielnie obrona Wisły, a pomału atak krakowski rozkręca się i przechodzi pod bramkę gospodarzy. Już w 5 minucie Kohut idzie na przebój, mija obrońców i strzela pierwszą bramkę dla Wisły.

Niedługo jednak cieszyli się goście z sukcesu. Oto w dwie minuty później Smółski wykorzystuje ładną centrę z prawego skrzydła i głowa zdobywa wyrównanie dla Warty.

Bramka ta podnieca drużynę poznanską która teraz ma więcej z gry a w 17 minucie Obitz z zamieszania podbramkowego uzyskuje prowadzenie 2:1.

Dwanaście minut upływa na grze bezbramkowej. Ataki obu drużyn

J. Mamon

wyrównującą bramkę, — nie do obrony.

Teraz Wisła dąży do uzyskania prowadzenia.

Przychodzi ono w parę minut po wyrównującej bramce.

Po rzucie wolnym, otrzymuje piłkę Mamon i z zamieszania podbramkowego zdobywa третią i

kończą się na liniach obronnych. Wisła nie deprymuje się prowadzeniem przeciwnika, lecz atakuje i stara się bodaj wyrównać.

Udaje się to w 26 minucie Mamonowi. Dostaje on piłkę na lewej stronie boiska, przechodzi aż na pozycję prawego łącznika i z kilku metrów strzela

Warta wprawdzie uzyskała jeszcze po pauzie bramkę, której sędzia nie mógł uznać, gdyż strzelona była ręką.

Zawody prowadził dobrze sędzia Kuc.

ZWYCIĘSKA BRAMKĘ DLA WISŁY.

Jeszcze tylko kilka minut do przerwy Wisła była drużyną atakującą. Cofnęła ona do tyłu swych łączników i wynik do przerwy utrzymała.

Utrzymała go ona i do samego końca zawodów, gdyż Warta aczkolwiek była stroną stale atakującą, nie potrafiła przejąć przez mur zawodników, którzy cofnęli się teraz pod swą bramkę. Nawet Kohut i Gracz byli na polu karnym Wisły i oddawali niebezpieczeństwo spod swej bramki. Jurowicz bronił wszystko co szło na bramkę, a nawet rzut karny w ostatniej minucie podyktowany za rękę obrońcy. Egzekutorem był Kaźmierczak, strzelił jednakże tak, — że Jurowicz zdążył chwycić piłkę.

Warta wprawdzie uzyskała jeszcze po pauzie bramkę, której sędzia nie mógł uznać, gdyż strzelona była ręką.

Zawody prowadził dobrze sędzia Kuc.

Nie poszcześciło się Cracovii w Łodzi
ŁKS—Cracovia 1:0 (0:0)

ŁÓDŹ (tel. wł.) Cracovia straciła 2 punkty „zawdzięcza” swemu napadowi, który nie potrafił przez cały mecz nawiązać ze sobą skuteczną współpracę i jedynie daleko na przedpolu łódzian starał się przez krótkie podania przygotować pozycję strzałową. Mało skuteczna gra gości ułatwiała gospodarzom interwencję i była przyczyną porażki.

W Cracovii najlepszym zawodnikiem był Parpan, który wysuwał się jednak za daleko do przodu odblokowując środek boiska.

Został on poza tym dwukrotnie przez sędziego napomniany. Poza nim w drużynie gości dobrze wypadli bracia Jabłoński i Geddek Hymczak nie ponosi winy za utratę bramki.

ŁKS nie mając nic do stracenia a wszystko do zyskania rozczarował grę z niebawmią werwą i ambicją, a że zespół ten posiadał dobrą obronę niewnie grająca pomoc i o wiele lepszy atak — niż goście na zwycięstwo całkowicie zaszły.

Podziałanie w linii ataku zastosił nowa taktyka na wzór reprezentacji Węgier. Napastnicy ciągle zmieniali pozycje.

W ŁKS-ie wyróżniła się przede wszystkim linia pomocy i obrony, a

w ataku Patkolo, który był jednym z najlepszych graczy na boisku. Do pauzy słabo grał Baran, po przerwie jednak znacznie się poprawił.

Przebieg tego meczu zasadniczo można podzielić na 2 okresy. Zupenie bowiem inna gra była do przerwy i inna po przerwie. Początkowo gra wcale się nie kleiła, grano w tempie zwolnionym, przy czym więcej z gry miał bezsprzecznie ŁKS, choć technicznie lepsza była Cracovia. Pewną przewagę ŁKS-u wyraża stosunek rógów 4:1 do pauzy dla ŁKS. Zasadniczo ciekawszych momentów nie było, ponieważ brak było strzałów na bramkę. W tej fazie gry Cracovia nie zdążyła oddać ani jednego groźniejszego strzału. ŁKS poważnie zagrażał bramce, w której Hymczak stanął na wysokości zadania.

Po przerwie gra ożywiła się, tempo było szalone Narzuciła le Cracovia ale napór ten wytrzymał ŁKS i odpowiedział kontratakami, który w rezultacie przyniósł upragnioną bramkę.

PADŁA ONA W 24 MINUCIE II POŁOWY GRY
ZE STRZAŁU ŁACZA, GŁOWA, który dobił do statki piłkę odbita od poprzeczki. Na 10 min. przed końcem meczu do głosu znów doszła Cracovia, która czyniła olbrzymie wysiłki, aby zmienić wynik. Niestety jednak nie udało się jej to. Drużyna Cracovii jako całość prezentowała się lepiej, widać było większe zgranie u drużyny krakowskiej, niemniej jednak zwycięstwo ŁKS-u jest całkowicie zasłużone. Był to po prostu jeden ze słabych dni drużyny krakowskiej, mającej dotąd duże szanse na zdobycie mistrzostwa Polski.

Sędzia p. Stachiewicz z Pomorza bardzo drobniawy, nie dopuścił do ostrej gry. Otrzymał zastrzeżenia od publiczności, której zgromadziło się na stadionie ŁKS-u 10 tysięcy.

Węgry II—Rumunia II
4:0 (3:0)

BUDAPESZT (Obsl. wł.) W Budapeszcie rozegrano międzypaństwowe spotkanie drugiej reprezentacji Węgrów i Rumunii. Zwyciężyła drużyna węgierska w stosunku 4:0.

Zwycięstwo Węgier jest nieco za wysokie gdyż Rumuni nie wykorzystali kilku doskonałych sytuacji podbramkowych.

Zawody prowadził wzorowo polski sędzia mjr. Schneider.

Dumbadze
rzutem 52,83 m
bije znów rekord świata
(Patrz strona 3-cia)

Wyniki piłkarskie
czeskiej ligi

PRAGA (Obsl. wł.) W siódmym kole rozgrywek o mistrzostwo CSR padły następujące wyniki:

Sparta—Irnava 3:1.
Slavia—Zlidenice 1:2 (0:2).
Bratislava—Slezska Ostrava 2:1.
Victoria Plzeň—Bohemians 4:1.
Kladno—Jednota Koszyce 3:1.
Pov. Bystrica—ATK 1:1.

W tabeli ligowej prowadzi Slavia, mimo porażki 11 punktów, przed Spartą i Bratislavą.

Wielki sukces Drobrego
w Ameryce

Znakomity czeskosłowacki tenisista Jaroslav Drobný odniósł olbrzymi sukces, zwyciężając w finale panów — w międzynarodowym turnieju tenisowym Ameryki, mistrza Południowej Afryki Sturgessa w stosunku 9:7, 6:2, 6:2.

Jest to pierwszy wypadek, gdzie w międzynarodowym turnieju tenisowym, obsadzonym przez Amerykanów, zaden z nich nie doszedł do finału.

Mistrzowska para juniorów

Zamieszczane zajęcia przedstawia dwóch najlepszych juniorów okręgu krakowskiego: Christa (Cracovia), który zdobył mistrzostwo okręgu, oraz drugiego finalistę — Woźnicę (Victoria) Częstochowa.

Prowadzący w tabeli najlepszych strzelców ligowych — KOHUT poprawił znów swój dorobek bramkowy dzięki strzelonej bramce w meczu z Wartą. Ma on na swym koncie 28 zdobytych bramek, podczas gdy następny zawodnik w tabeli, jego klubowy kolega Graczy — 23.

Wydaje się, że Kohut utrzyma się do końca rozgrywek na pierwszym miejscu w tabeli najlepszych strzelców ligowych.

A oto jak wygląda czołówka „strzelecka”:

28 bramek — Kohut (Wisła)	17 bramek — Cieślak (Ruch)
23 bramki — Graczy (Wisła)	15 bramek — Alszar (Ruch) i Janeczka (ŁKS)
19 bramek — Różankowski II (Cracovia)	14 bramek — Łącz (ŁKS)
12 bramek — Przeczerka (Ruch), Baran (ŁKS) i Pierchala (Rymer)	11 bramek — Muskała (AKS) i Anioła (ZZK)
10 bramek — Szymański (Legia) i Jaźnicki (Polonia W-wa)	

Legia-ZZK 3:1 (2:0)

WARSZAWA (tel. wł.) Włocławscy szczęśliwie jak zasłużone zwycięstwo odniosła stołeczna Legia nad poznańskim ZZK. W meczu o mistrzostwo Klasy Państwowej rozegranym w Warszawie.

Do pauzy Legia grająca z wiatrem, zdobyła dwie bramki przez Górskiego i Szymańskiego, przy czym winę obu bramek ponosi w dużej mierze Tomiak a po części obrońcy poznańscy.

Po pauzie poznaniacy grający z wiatrem, goszczą coraz częściej na polu karnym Legii i w 7 min. po pauzie zdobywają jedyną bramkę przez Anioła. Mimo wyraźnej przewagi w polu, nie udało się jednak drużynie poznańskiej zmienić wyniku.

Ostatnie minuty należą znowu do Legii. Dla której trzecia bramka u rzeka Szymański na 10 min. przed końcem zawodów.

Z drużyny warszawskiej na wyróżnienie zasługują: Skromny w bramce, Waśko w pomocy oraz Górski i Mordarski w ataku.

Poznanacy mieli najlepszych graczy w Tarce, który był doskonałym stonerem oraz Wojciechowskim w ataku.

ZZK grał w następującym składzie: Tomiak, Sobkowski, Wojciechowski II, Słoma, Tarka, Matuszak, Polka, Anioła, Wojciechowski I, Białas i Kołtuniak.

Legia: Skromny, Waksman, Serafin, Waśko, Szczurek, Milczanowski, Szaflarski, Szymański, Oprych, Górski i Mordarski.

Zawody prowadził dobrze sędzia Strzelecki z Rzeszowa.

Głuszczy i Garnarz jadą do Koszyc

WARSZAWA. W dniu święta państwowego CSR 28 bm. odbędzie się w Koszycach tradycyjny międzynarodowy maraton lekkoatletyczny na który wyjeżdżają nasi maratończycy Głuszczy i Garnarz.

Beznadziejna forma Ruchu Polonia W-wa-Ruch 2:1 (1:1)

CHORZÓW (tel. wł.) Oczekiwany z dużym zainteresowaniem mecz śląskiego ulubieńca z jedenastką warszawską, sprawił gorzkie rozczarowanie zagorzałym zwolennikom Ruchu.

Poziom gry Ślązaków pozostawiał duże do życzenia. U chorzowian specjalnie zawiodł atak, gdzie jedynie Cebula wywiązał się jako tako ze swych obowiązków. W pomocy — tylko Bartyla sprostował swym za-

Liga szczypiorniaka rozpoczęła rozgrywki

W dniu wczorajszym rozpoczęła się jesienna runda rozgrywek w Lidze Szczypiorniaka. Wyniki spotkań są następujące:

AZS — Cracovia 8:3 (5:1)
AKS — Tęcza 17:5 (5:4)
Chrobry (Groszowice) — ŁKS 4:3 (2:2).

Szczęśliwy strzał Kucharskiego przyniósł 2 punkty Garbarnia-Rymer 1:0 (1:0)

O dużą stawkę toczyła się w niedzielnych godzinach południowych gra na boisku Garbarni. Grano o egzystencję, o utrzymanie się w lidze, o zdobycie dwóch niezwykle cennych punktów.

Zawody wygrała Garbarnia dzięki przypadkowo strzelonej bramce przez Kucharskiego. Ta szczęśliwie zdobyta bramka daje Garbarni szansę na przetrwanie w lidze, podczas gdy Rymer zostawiwszy jeszcze dwa punkty w Krakowie, znalazł się w kłopotliwej sytuacji.

Szczęście, któremu w głównej mierze ma Garbarnia do zawdzięczenia zwycięstwo, dopisywało drużynie krakowskiej przez cały przeciąg zawodów.

Szybki, lecz bezproduktywny atak gości niejednokrotnie otwierał pod bramką Jakubika groźne sytuacje, z których tylko dzięki kunktatorstwu

PRZEBIEG GRY:

Same zawody stały na ogół na słabym poziomie i mimo szybko przeprowadzanych akcji były typową walką o punkty, utrzymaną mimo ostrej gry w granicach przyzwoitości.

Już w 4-tej min. Parpan marnuje doskonałą pozycję do strzelenia bramki, a w chwili potem Chromik broni w ładnym stylu strzał Nowaka.

Pierwszy groźniejszy atak Rymera notujemy w 12-tej min. Kończy się on ostrym strzałem Dybały ponad poprzeczkę. W minucie potem Kucharski strzela ponad bramkę. Wolny Wieczorka wyłapuje Jakubik. W chwilę potem Dybała znów strzela ponad bramkę.

Gra przenosi się z jednej bramki pod drugą, przy czym wypadki Rymera są bardzo groźne.

W 21-szej min. omal nie pada sa-

strzałami obronionymi przez Jakubika.

Rzut wolny z linii pola karnego za faul na Kalicińskim przestreliwuje Nowak.

Grający na prawym skrzydle Trzos zmienia się w 30-tej min. za Parpanem, przechodząc na pozycję prawego łącznika.

W 38-mej min. Gajewski dotyka piłką ręką, sędzia dyktuje rzut karny niestety przestrelony przez Lasiewicza.

Niebezpieczny strzał Janika z rzutu wolnego piastuje Jakubik.

Tuż przed przerwą rzut wolny, bity przez Kucharskiego z odległości przeszło 30 m odbija się od słupka i niespodziewanie

WPADA DO BRAMKI.

Garbarnia prowadzi 1:0.

Po przerwie za rękę Rakoczego tuż za linią pola karnego Janik strzela rzut wolny, który Jakubik broni na róg. Następuje okres kilkunastominutowej przewagi Garbarni, jednakże bez rezultatu.

W 17-tej min. Pierchala będąc sam na sam z Jakubikiem marnuje doskonałą pozycję, ociągając się ze strzałem.

Po krótkim okresie przewagi gości, dochodzi do głosu znów Garbarnia, jednak błotnisty teren pod bramką Rymera uniemożliwia napastnikom drużyny krakowskiej swobodne dościsłe do strzału.

Rzut wolny, egzekwowany przez Parpana w 35-tej min. tuż zza linii pola karnego idzie ponad bramkę.

Akcję Rymera w 38-mej min. zatrzymuje nieprzepisowo na linii pola karnego Rakoczy; rzut wolny strzela w poprzeczkę Franke, zaprzeczając tym samym jedyną okazję do wyrównania.

Na kilka minut przed końcem zawodów, bramkarz Rymera ratuje wybiegiem zabierając piłkę z nóg Trzosa.

Stosunek rógów 5:4 (4:2) dla Garbarni.

Sędziował b. słabo inż. Brzuchowski z Warszawy.

Widzów na skutek niepogody ok. pięć tysięcy.

T. D.

Groźna sytuacja pod bramką Rymera. — Leżący na ziemi Chromik wyłapuje piłkę spod nóg nadbiegającego Parpana

ofensywy Rymera nie padły bramki. Szczególne interwencje Jakubika i obrony oddalały niebezpieczeństwo spod własnej bramki.

Należy również wspomnieć o „lumbie” Franke’go z rzutu wolnego, która poszła w poprzeczkę, a równie dobrze mogła wpadnąć do siatki Garbarni.

Raz tylko fortuna odwróciła się od gospodarzy, a to w

MOMENCIE EGZEKWOWANIA RZUTU KARNEGO, PRZESTRELONEGO PRZEZ LASIEWICZA.

Drugim czynnikiem, dzięki któremu Garbarnia uzyskała zwycięstwo była ambitna gra jeśli nie całej drużyny, to przynajmniej takich zawodników, jak: Lasiewicz, Bieniek, Trzos i Kucharski. Grecze ci zdawali sobie sprawę z wagi spotkania, toteż dali z siebie maksimum ołtarności, chociaż nie zawsze wszystko im wychodziło. Zwłaszcza młodzi napastnicy: debiutant Trzos i Kucharski grając nerwowo, zaprzeczali szereg dogodnych sytuacji.

Rutyniarze: Parpan i Nowak zbyt długo bawili się w „wózkowanie”, chociaż nieraz sytuacja wymagała wypuszczenia swych młodszych kolegów.

W Rymerze najlepszym zawodnikiem był Gajewski na środku pomocy. Dobrze wypadli również Chromik w bramce, oraz szybki Dybała na lewym skrzydle.

Pozostali zawodnicy grali na przeciętnym poziomie.

mobójczą bramką dla Garbarni. Obrona Rymera podaje zbyt ostro piłkę Chromikowi, który broni w ostatniej chwili, rzucając się pod nogi nadbiegającemu Parpanowi. Dwa niebezpieczne ataki Rymera kończą się

Dumbadze znowu bije rekord świata

WROCŁAW. Dziesięć tysięcy widzów zgromadzonych na stadionie wrocławskim oglądało przez dwa dni zawody lekkoatletyczne z udziałem doskonałych zawodników radzieckich.

M. Dumbadze

FENOMENAŁNY WYNIK — 52,83 m. Człowy skoczek radziecki — Ilasow osiągnął w skoku wzwyż wysokość 199,5 cm, ustanawiając nowy rekord ZSRR.

Atrakcyjność imprezy w pierwszym dniu osłabił brak Adamczyka naszego najlepszego dziesięcioboisty.

Zawodnicy radzieccy uzyskali zwycięstwa we wszystkich niemal konkurencjach. Jedynie bieg przez płotki na 80 m pań przyniósł zwycięstwo Polce — Penners.

A oto wyniki dwudniowych zawodów:

100 m pań: 1) Sanadze — 10,7, 2) Kuzłowa — 10,8.

100 m pań: 1) Duchowicz — 12,1, 2) Blinowa — 12,6, 3) Broczkowska.

80 m płotki pań: 1) Penners — 13,0.

400 m przez płotki pań: 1) Luniew 55,2 sek., 2) Pajzo 58,6, 3) Wdowczyk 60,3 sek.

200 m męczyzn: 1) Karakułow 22,6 sek., 2) Stawczyk 22,6 sek., 3) Sanadze 23,1 sek.

Skok w dal pań: 1) Czudina 5,45 m, 2) Wasilowa 5,41 m, 3) Nowakowa (Łódź) 5,25.

Rzut dyskiem pań: 1) Dumbadze 52,84 m — nowy rekord świata, 2) Dobrzańska (Warszawa) 38,42 m, 3) Stachowicz (Warszawa) 34,52 m.

800 m męczyzn: 1) Pugaczewski 1:55,4, 2) Sidorenko 1:55,7, 3) Molenda 2:00,3.

Sztafeta szwedzka: 1) ZSRR w składzie: Buleńczyk, Denisenko, Karakułow, Golowka — 1:59,2, 2) Polska w składzie: Korban, Lipski, Stawczyk, Kiecka — 1:59,4.

Rzut oszczepem pań: 1) Czudina 44,11 m, 2) Anokina 42,38 m, 3) Stachowicz 38,64 m.

5000 m: 1) Popow 14:56,4, 2) Kielas 15:44,8, 3) Bondiecki 16:15,8.

Skok o tyczce: 1) Ozolin 4 m, 2) Morozowicz 3,73 m, Malecki 3,73 m.

Skok wzwyż pań: 1) Elasow 199,5 cm, 2) Zwolniska 175 cm, 3) Dzidzik 165 cm.

Kula pań: 1) Andrejewa 14,15 m, 2) Serwikowa 13,44 m, 3) Bregulanka 12,34 m.

Odmłodzona Polonia remisuje z AKS-em 3:3

BYTOM (tel. wł.). Drużyna Polonii wystąpiła do powyższego spotkania w odmłodzonym składzie i sprawiła miłą niespodziankę swym zwolennikom, zdobywając jeden punkt na groźnej jedenastce AKS-u.

W pierwszej połowie gry uwydatnia się spora przewaga Polonii, niewykorzystana, jednak strzałow z powodu pecha, jaki prześladował ją pod bramką przeciwnika.

Po zmianie pół pierwsze 25 minut gry należą do AKS-u, jednak w ostatnich 20-tu minutach meczu stroną przeważającą jest drużyna Polonii, która w tym okresie przeprowadza szereg groźnych ataków na bramkę Przewidy.

W drużynie bytomskiej na specjalne wyróżnienie zasługuje Szymd oraz Wiśniewski w ataku. Słabiej niż zwykle zagrał Trampisz, a najgorzej spisał się obrona.

W AKS-ie dobry swój dzień miała pomoc, oraz Spodzieja i Cholewa w ataku.

Prowadzenie uzyskują goście w 33-ciej minucie ze strzału Muskały, który dobija rzut wolny, egzekwowany przez Barańskiego. Dopiero na kilka minut przed końcem pierwszej połowy gospodarze wyrównują ze strzału Szydła Stanisława.

Po zmianie pół, w 12-tej i 14-tej min. AKS zdobywa dwie bramki — pierwszą przez Muskałę z podania Kulika i drugą przez Spodzieję po solowym przeboju.

W 25-tej min. Trampisz egzekwuje rzut karny za rękę obrońcy AKS-u, a w minutę później, ten sam zawodnik zdobywa bramkę wyrównującą i ustala wynik spotkania.

Zawody prowadził przy 5-ciu tysiącach widzów p. Grabner z Poznania.

Sakovic (Węgry) mistrzem Polski w szpadzie

WROCŁAW. Mistrzostwo Polski w szpadzie zdobył Węgier Sakovic wygrywając wszystkie spotkania. Wicemistrzem został Czechostaw Rybka. — Wyniki: 1) Sakovic (W) 5 zwycięstw, 2) Rybka (CSR) 5 zwyc., 3) Nawrocki (Polska) 5 zwyc., 4) Sobik (Polska) 4 zwyc., 5) Bachman (P) 3 zwyc., 6) Sołtan (P) 2 zwycięstwa.

Międzynarodowe mistrzostwa Polski w szpadzie przyniosły tytuł Węgrowi Kovacsowi, który odniósł 6 zwycięstw i jedną porażkę. Na drugim miejscu uplasował się Polak Sobik z pięcioma zwycięstwami i dwoma porażkami przed Tillym (Węgry) 5 zwycięstw i dwie porażki i Dobrowolskim.

Tabela rozgrywek o wejście do ligi

1. Lechia	7	13:1	26:9
2. Skra	7	8:6	13:13
3. Szombierki	7	7:7	20:13
4. Radomiak	8	7:9	19:17
5. PTC	7	1:13	11:37

Tarnovia nie chce opuścić Ligi Tarnovia-Widzew 5:1 (3:1)

(K.E.). Rozegrane w Tarnowie zawody ligowe pomiędzy Tarnovią a Widzewem przyniosły pewne i zasłużone zwycięstwo drużynie gospodarzy.

W 7 min. zryw Widzewa przynosi bramkę zdobytą przez Cichockiego. W trzy minuty później Piryh II zdobywa wyrównanie po rzucie rżnym, a w 14 min. Kokoszka strzela dalszą bramkę.

W dalszym ciągu duża przewaga Tarnovii, która bombarduje bramkę przeciwnika.

W 22 min. Kokoszka dalekim strzałem uzyskuje trzecią bramkę. Okres dalszej gry należy całkowi-

cie do gospodarzy, których przesładuje pech, nie mogą oni bowiem cyfrowo uwidocznić swej przewagi.

W drugiej połowie meczu grę rozpoczyna Tarnovia, mając nadal przewagę. W 19 min. Barwiński główką broni przed utratą bramki.

W 21 min. po ładnym błyskawicznym przeboju Kuczyński — Rok — Piryh II, ten ostatni zawodnik strzela dalszą bramkę.

W 23 min. Barwiński po przeboju solowym znalazł się pod bramką Widzewa, strzelając piątą bramkę dla swoich barw.

Sporadyczne wypadki Widzewa likwiduje obrona Tarnovii. Dalsze minuty nie przynoszą zmiany i Tarnovia schodzi z boiska jako zwycięzca.

Sędzia p. Czoher ze Śląska. Widzów bardzo mało.

Uwaga Czytelnicy!

Konkurs błyskawiczny — ankiet...

Dział Sportowy „Echa” i Komitet Redakcyjny „Piłkarza” organizuje „Konkurs błyskawiczny — ankietę” na odgadnięcie wyniku „świątecznej wojny” Wisła — Cracovia.

Dokładne szczegóły i regulamin konkursu w jutrzejszym numerze „Echa”.

A to PAN ZNA?

PO MECZU POLSKA—FINLANDIA

Kibic: — Do diabła! Znowu słupki!...

WG i D PZPN „obciąż” Bobulę karę dyskwalifikacji do sześciu miesięcy.

Sprawozdawcy...

Nie każdy z setek tysięcy miłośników sportu może osobiście oglądać atrakcyjne międzynarodowe spotkania sportowe ze względów zresztą zupełnie zrozumiałych. Każdy natomiast może wysłuchać transmisji radiowej z danych zawodów i w tym miejscu składamy głęboki ukłon pod adresem Polskiego Radia.

Mamy jednak zastrzeżenia co do sprawozdawców za ich nieudolność w przeprowadzaniu transmisji i jakiegoś „cudaczne” podejście do tematu...

Taki facet zamiast gadać z szybkością karabinu maszynowego o tym co się w danej chwili dzieje na boisku, bawi się w stawianie horoskopów lub w „pogaduszki” ze słuchaczami i zamiast rzeczowo i bezpośrednio relacjonować sytuację, stara się lagodzić niepowodzenia naszej drużyny i stworzyć pozory, że gramy znakomicie, że utratą bramki to tylko przejściowe niepowodzenie, że jeszcze tyle i tyle minut zostało na wyrównanie i uzyskanie zwycięstwa, gdy tymczasem nasza bramka pęka od goli...

Poza tym każdy taki pan słuchaczom chwycić się za paluszki i popłacać herbatką na uspokojenie nerwów...

Och, jak ja w tym momencie pragnęłbym tego pana sprawozdawcę poczęstować gorącą herbatką. Mam wrażenie, że takie same pragnienia mieli również inni słuchacze... Miałby dosyć herbatki na całe życie...

Inny znów sprawozdawca uważa za rzecz najgłodniejszą uwagą fakt, że Cieślak stoł sobie spokojnie na środku boiska z rękoma opartymi na biodrach i przygląda się atakowi przeciwników na naszą bramkę.

To, że w tym samym momencie nasz bramkarz z trudem tylko broni piłkę na róg, jest zdaniem tego pana nie ważne — gruntu to beczynny Cieślak!

W chwili natomiast, gdy pada dla Polski bramka decydująca o całym

spotkaniu, pan ów w najlepsze zabawa się rozmową z kolegą i „post factum” oznajmia, że stołkiem spokojem, że nie musi mówić co się stało bo... łatwo się można domyśleć z głośniego entuzjazmu widzów!...

Domyślił się rzeczwiście, ale chcielibyśmy wiedzieć, jak ta bramka padła? Od czego pan tam był, proszę pana!

Opisując zaś pogodę, określa ją ten pan, jako wspaniałą i na pierwszym miejscu podaje, że wieje wiatr...

Tu nie wytrzymałem i wyrzuciłem pleścią w Boga ducha winny aparat radiowy...

Jeśli tak dalej pójdzie, to w przyszłym roku dołączymy się do sprawozdawcy z meczu np. Polska—Brazylia wyglądać będzie w ten sposób:

Proszę państwa! Mecz jest niesłychanie interesujący. Nasz bramkarz zadziwiał swoim wprost cudownym spokojem i opanowaniem. Puścił dotychczas dziewięć bramek bez zmuszenia powiek. Świetna obrona popisuje się pięknymi długimi wykopami na korner, a atak gra koncertowo, mimo, że żaden zawodnik nie kopnął jeszcze piłki... Pogoda dopisuje wspaniałą! Właśnie przed chwilą huragan przewrócił wieżę z zegarem i zerwał poprzeczkę w naszej bramce, co w znacznym stopniu utrudnia orientację napastnikom gości... Obok mnie siedzi miła panią, która z zainteresowaniem robi coś na drutach...

Nie panowie! Tak nie można. W sporcie także trzeba być fachowcem.

Proponujemy, żeby Polskie Radio urządziło wreszcie konkurs na sprawozdawcę sportowego, takiego z prawdziwego zdarzenia, co byłoby ciekawe i naprawdę bardzo pożyteczne.

J. B.

IFROSZKI HISTORYCZNO SPORTOWE

Szturmem zdobyto bramę. Chmara napastników

Wtargnęła już do twierdzy wśród głośnień okrzyków.

— Atak nasz był wspaniały...

Bramkę zdobyliśmy Bramkarza i obrońców zdrowo rozbiliśmy.

— Lecz to jeszcze nie wszystko — rzekł jeden z rycerzy Pobiegł i wynik walki wywiesił na wieży.

— Gładkie słówka mi prawisz skrzywionymi usty. Które masz zniekształcone zapewne z rozpusty... — Z rozpusty?.. Nie — rzekł Bolko — gdy młodziemcem byłem z pewnym księciem w Szczecinie na ringu walczyłem I tam — rzekł Krzywousty z głębokim westchnieniem, — Wybił mi całą szczękę razem z uzębieniem!

TIS

Sportowcy radzieccy w Krakowie

Uczmy się od mistrzów...

W ubiegły czwartek i piątek, bawiła w Krakowie ekipa sportowców radzieckich, która rozegrała spotkania w siatkówce i koszykówce w konkurencjach męskich i żeńskich. Goście radzieccy wygrali jak chcieli, pokazując klasę, jakiej dotąd nie widzieliśmy w Polsce.

Fachowcy, a z nimi i cała widownia, obserwowała kunszt i wysokie wyszkolenie techniczne zawodników i zawodniczek gości, zadając sobie pytanie: skąd i gdzie wynajdują się takie talenty, gdzie i kto tak dobrze ich ćwiczy, jakie szkoły i jakich trenerów posiadają ci ludzie, — że przyjeżdżając do innych krajów, grają i zwyciężają jak chcą?

Koszykówka i siatkówka, nie były w Polsce sportami zapożyczonymi. Stanowiliśmy swego czasu — jeśli nie potęgę w tej dziedzinie — to w każdym razie byliśmy dla najlepszych, bardzo groźni, — z naszymi drużynami narodowymi musiał się każdy liczyć a najbliższy nasz sąsiad Czechosłowacja, która nie tak dawno temu zdobyła zaszczytny tytuł mistrza Europy w Rzymie, — ustępowała nam znacznie.

Dzisiaj jest odwrotnie. Dzisiaj jesteśmy bardzo słabi w tej dziedzinie. Bije nas Sparta, bije Szeńska Ostrawa, bije Csepel i węgierski WAF, — nie mówiąc już o gościach z ZSRR którzy są potęgą na miarę światową.

Patrząc na grę sportowców radzieckich, można było zauważyć, zwłaszcza u drużyny siatkówki męskiej, — że ich technika oparta jest przede wszystkim na doskonałym opanowaniu gimnastyki, co przecież w siatkówce odgrywa niepoślednią rolę. Podczas gdy zawod-

nicy polscy przyjmowali „ścięcia” zasadniczo w pozycji stojącej i, że się tak wyrażymy „sztywno” — zawodnicy radzieccy do tych niebezpiecznych „smeczów” rzucali się w powietrze poziomo, odbijali piłkę padając dopiero na ręce i końce palców u nóg. Było to i piękne i korzystne.

To, i wiele innych zalet jakie posiadają goście radzieccy, świadczą, że prócz wybitnych umiejętności sportowych, szkoleni są właściwie, — a zatem szkoleni są na uczelniach czy akademiach przez ludzi posiadających wybitny i bogaty zasób wiadomości w tym kierunku. Ich szkoły i akademie, to nie nasze kursy i obozy — ich nauczyciele i instruktorzy, to nie nasi kierownicy sekcji piłki ręcznej i starsi zawodnicy, którzy swe ograniczone wiadomości przelewają na młodszych kolegów, ich utalentowani zawodnicy, to nie jedynostki klubowe, — to masa, zorganizowana w całym kraju.

Czy to dobie, gdy reorganizujemy nasz sport w ogóle, nie czas pomyśleć o tym, aby wszystkie gałęzie naszego sportu szkolone były właściwie? Czy jeden zagraniczny trener zastąpi nam szkoły jakie winny powstać u nas w każdej dziedzinie sportowej? Czy nie czas już na to, aby w całym kraju zaprzestano „bawić się” w siatkówkę, koszykówkę, piłkę nożną, boks, czy wiele innych sportów a przede wszystkim gimnastykę — lecz zacząć szkolić właściwie od podstaw i to przez prawdziwych i fachowych nauczycieli?

Weźmy przykład z gości i zabierzmy się do właściwej pracy, zaczekajmy parę lat na wyniki. Poszukajmy właściwej drogi a wyniki będą.

Z. Chr.

Ekipa zawodniczek i zawodników radzieckich przed rozpoczęciem spotkania.

Fragment z meczu siatkówki kobiecej Lokomotiv — Re prezentacja Krakowa.

Młoda krakowianeczka wręcza kwiaty

Odpowiedzi Redakcji

P. Stanisław Złota Kraków. Wiersz pt. „Tabela Klasy Państwowej” nieżył. Jednak zbyt długi. Nie zamieścimy.

P. Kowalski Bronisław Kraków. Froszka b. słaba. Nie skorzystamy.

RKS Tęcza. Kraków. Zgadza się w zupełności z Wami, że wielu sędziów nie dorosło jeszcze do swojego zadania, jednak pisma Waszego ze względu na brak miejsca nie mogliśmy opublikować i odesłaliśmy je z odpowiednią adnotacją do WSS — KOZPN-u celem rozpatrzenia.

Czy wiecie, że...

Olimpijska reprezentacja Stanów Zjednoczonych w piłce nożnej pokonała w Nowym Jorku narodową reprezentację państwa Izrael 3:1.

Pierwsze po wojnie spotkanie w piłce nożnej pomiędzy Włochami i Argentyńską rozegrane zostanie 20 lutego przyszłego roku w Mediolanie. Związki Piłki Nożnej obydwu krajów uzgodniły, że zawody te odbywać się będą co roku na zmianę — we Włoszech i Argentynie.

Motocyklowe „Grand Prix” w Anglii wygrał Villoresi (Włochy) na Maserati przebiewając dystans 400 km w czasie 3,18,03 godz. i uzyskując średnią szybkość 116,3 km/godz.

W międzynarodowym meczu bokserskim Dania zremisowała z reprezentacją Anglii 8:8.

Znany tenisista włoski Renato Bossi zmarł niedawno w wieku 31 lat.

KRÓL STRZELCÓW

Rysunki: J. Słiszowski
Tekst: A. Grzybowski

XVI.

HISTORYJKA OBRAZKOWA

Nadeszły dobre czasy dla zwolenników „czerwonych”. Po pierwszym zwycięstwie przyszły dalsze, i drużyna powoli pisała się ku górze tabeli. Andrzej stał się postrachem bramkarzy i nie było spotkania, by nie strzelił bodaj trzech bramek.

Gdy „czerwoni” przeprowadzali atak, a Andrzej dochodził do piłki na przedpolu bramkowym przeciwnika — widzowie na trybunie podnosili się z miejsc w oczekiwaniu na sukcesy sportowców. Klub stanął na mocnych podstawach a kierownictwo mogło z otuchą patrzeć w przyszłość.

Rosła ilość kibiców drużyny, z meczu na mecz rosła ilość widzów na widowni i w ten sposób po sukcesach sportowych przyszły dalsze — finansowe. Klub stanął na mocnych podstawach a kierownictwo mogło z otuchą patrzeć w przyszłość.

Po pięciu kolejno wygranych spotkaniach „czerwoni” zajęli drugą pozycję tabeli, a od lidera dzieliła ich tylko różnica jednego punktu. Wraz z sukcesami rosły jednak apetyty kibiców. Nieśmiało na razie przebiegali oni już o rozgrywkach o wejście do Ligi Państwowej.

Zarząd Klubu z możliwościami tymi liczył się bardzo poważnie. Z rozdzielaniem dodatkowych funkcji i obowiązków nie było kłopotu, gdyż jak to zawsze bywa w klubach powodzenia klubu — chętnych do pracy było wielu.

(C. d. n.)